

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA ONLINE

Do průběhu sbírky v roce 2021 zasáhla pandemie nemoci covid-19 a v souvislosti s ní přijatá opatření. Po dobu trvání pátého stupně PES kolednické skupinky do ulic nevyrazí. Koleda ale zrušena není!

Zdraví koledníků i dárců je pro nás na prvním místě a koleda se proto zatím uskuteční pouze ve virtuálním prostoru. Navštivte webové stránky www.trikralovasbirka.cz. Čekají tam na vás koledníci se svou koledou. Obdarujte je a přijmete požehnání.

I virtuální kasička umožňuje dárcům přispět přímo té Charitě, která u vás každoročně koleduje. Stačí zadat název

Na straně 8–9 se dozvíte, jak vaše dary pomohou ➤

vašeho města, obce nebo vaše PSČ. Systém vám začne našeptávat nejbližší koledující organizace. **Pro přispění**

Arcidiecézní charita Praha stačí uvést „PRAHA ACH“ nebo zadat jakékoli pražské PSČ. ○

Azylový dům sv. Terezie HLÁSÍ NÁRŮST LIDÍ BEZ DOMOVA

Lidí bez domova přibývá. Arcidiecézní charita Praha jim nabízí podporu při návratu do běžné společnosti a během zimy navíc rozšiřuje pomoc o novou krizovou noclehárnu. Podrobnosti přibližuje STANISLAV FIALA, ředitel Azylového domu sv. Terezie.

✿ Přibývá lidí bez domova?

Bohužel ano. Opatření proti koronaviru vzala mnoha lidem práci a bydlení. Přicházejí k nám lidé, kteří zažívají bezdomovectví poprvé v životě. Snaží se krizovou situaci rychle překonat. Přespávají dočasně v našich noclehárnách či azylovém domě a jsou za tuto možnost rádi. Říkají, že by těž-

ko mohli obstát v pracovních pohovorech, kdyby přespávali někde venku na lavičce, aniž by se mohli umýt nebo si vyprat oblečení.

Zhoršila se bohužel situace i pro lidi, kteří žijí bez domova delší dobu. Ztratili zdroje obživy – přívůdělky a brigády, na nichž byli závislí.

Pokračování na str. 6 ➤

Milí přátelé,

vstoupili jsme do nového roku. Všichni máme za sebou náročné období a i pro Charitu bylo zatěžkávací zkouškou. Chci na tomto místě poděkovat našim pracovníkům a dobrovolníkům za jejich obětavost a vytrvalost. Děkuji také dárcům. Bez jejich pomoci bychom nemohli v mimořádné situaci, která nastala, pomoci tolika

potřebným v naší arcidiecézi i v zahraničí. Vaší solidarity a pomoci si moc vážíme.

Mám radost, že i přes ztížené podmínky, které pandemie koronaviru přinesla, se nám podařily některé projekty, které budou mít trvalý efekt v životech lidí. Otevřeli jsme čtyři nové sociální byty pro rodiny s dětmi, rozšířili jsme charitní službu do dalších farností v pražské arcidiecézi, dokončili jsme kompletní přípravu na rekonstrukci našeho sídla, v němž vznikne nové komunitní centrum. Do České nemocnice v Ugandě jsme poslali život zachraňující dýchací přístroj pro předčasně narozená miminka, Nemocnici sv. Ignáce v indickém Honava-

ru jsme vybavili třemi plicními ventilátory.

To vše bylo možné jen díky vašim darům. Jako poděkování vám posíláme tento Bulletin, který shrnuje nejdůležitější události uplynulého půl roku. Prosím, zachovejte nám přízeň i v novém roce. Myslím, že nás nečeká procházka růžovým sadem. Pokračující protikoronavirová opatření a jejich dopady přinesou problémy v mnoha oblastech našich životů. Přejí nám všem, abychom si dokázali zachovat vnitřní klid a důvěru v Boží vedení, které nás provede těžkým obdobím.

Jaroslav Němec
ředitel
Arcidiecézní charity Praha

Mozaika událostí

✿ **Díky evropským fondům** jsme zrekonstruovali Azylový dům sv. Terezie (zateplení podkroví, výměna střešních oken a vysloužilých podlah), Azylový dům Gloria (nové kuchyně, zabezpečovací a kamerový systém) a Centrum pro tělesně postižené Fatima (nová kuchyně, výměna branky, zámková dlažba, zabezpečení objektu).

✿ **Dvanáct notebooků pro domácí výuku** dětí ze sociálně slabých rodin věnovala Nadace ČEZ v rámci programu Pomáhej pohybem.

✿ **Děkujeme za podzimní Sběrku potravin.** 440 tun potravin a drogerie rozdělí pomáhající organizace potřebným v celé zemi.

✿ **Dárci podpořili** více než čtyřmi miliony mimořádný adventní koncert České televize

Všechny domovy sociální péče jsme vybavili testovacími přístroji na covid-19.

a Charity na podporu neúplných rodin.

✿ **Útulek pro opuštěná zvířata** Městské policie hl. m. Prahy jsme obdarovali tunou a půl

krmiva pro psy a kočky. Krmi-vo spolu s dalším materiálem jsme získali díky dlouhodobé spolupráci se společností Alza. ○

ADVENTNÍ VÝZVA zajistila potraviny pro NEJCHUDŠÍ

Děkujeme dárcům, kteří vyslyšeli naši Adventní výzvu a přispěli na nákup potravin pro potřebné. Sešlo se přes 160 tisíc korun, díky kterým můžeme obdarovat 180 rodin a jednotlivců ocitajících se v nouzi.

„Obracelo a stále se na nás obrací velké množství lidí, kteří během nouzového stavu přišli o práci. Nemají z čeho zaplatit nájem, léky, a dokonce ani potraviny!“ říká Jaroslav Němec, ředitel Arcidiecézní charity Praha. „Kolikrát jsem četl zoufalé zprávy lidí, že jim zbývá jídlo na den či dva a pak nevědí, co budou dělat. Obvykle jsou tito lidé převráceni, že jim odpovíme a dokážeme rychle pomoci. Je to možné jen díky ochotným dárcům, kteří přispívají do naší sbírky.“

DĚKUJI, ŽE POMÁHÁTE

Během adventu se na nás obrátila paní Šárka. „Momentálně sháním práci, ale se dvěma dětmi mám problém, nikde mě nechtějí vzít,“ napsala v dopise, v němž žádala, zda by Charita nemohla pomoci.

Potravinová pomoc se během adventu dostala k mnoha sociálně slabým rodinám.

Maminku navštívila naše sociální pracovnice Pavla Němcová. Zajímala se o situaci rodiny. Překlenout náročnou do-

bu, kdy paní Šárka nemá práci a kdy ještě nebyly schváleny dávky, na které má nárok, pomohla potravinová pomoc.

Potěšilo nás milé poděkování, ke kterému paní Šárka přidala i fotografii: „Moc děkuji za pomoc. Strašně moc nám to pomohlo. Paní Němcová mi dala i dárečky pro děti. To jsem nečekala. Ještě jednou mnohokrát děkuji, že takhle pomáháte lidem.“ ○

Nákup potravinové pomoci pro lidi v nouzi je možné podpořit celoročně darem na sbírkové konto 749986/5500, variabilní symbol 41.

Zřídili jsme TELEFONNÍ LINKU pro OSAMĚLÉ

Stále více lidí se dnes cítí osaměle. Chybí jim blízkost druhé osoby, nemají nikoho, kdo by o ně projevoval zájem a věnoval jim pozornost.

Přitom nezáleží na tom, zda je člověk obklopen lidmi nebo zda je sám. Osamělost může totiž

člověk pocítovat, i když má pravidelný kontakt s druhými, ale nemá s nikým z nich blízký vztah.

Co dělat v případě, že se cítím osamělý? Zkuste obnovit vztahy s rodinou, ozvat se starým přátelům, zapojit se do některé ze zájmových činností a vytvořit si nový okruh přátel.

Chcete-li o své situaci hovořit s někým, kdo bude rád naslouchat, využijte naši telefonní linku pro osamělé. Můžete nám zavolat **ve všední dny od 9 do 15 hodin. Telefonní číslo je 776 018 533.**

Nebudete na své problémy sami. ○

V sídle Charity vznikne po rekonstrukci NOVÉ KOMUNITNÍ CENTRUM

Nejen zevnějšek objektu v Londýnské ulici 44 si říká o rekonstrukci. Dům se po opravě více otevře veřejnosti.

Sídlo Arcidiecézní charity Praha v Londýnské ulici na pražských Vinohradech projde kompletní rekonstrukcí. V přízemí objektu vznikne nové Komunitní centrum sv. Anežky.

Opravu potřebuje nejen fasáda, ale i střecha a všechny interiéry. Součástí stavby je také vestavba výtahu i bezbariérová úprava domu. Modernizaci ob-

jektu zahájí během února 2021 stavební firma, která zvítězí ve výběrovém řízení. Rekonstrukce bude dokončena během roku 2022.

Charitní objekt v centru města se po rekonstrukci více otevře komunitě. V přízemí vznikne nové Komunitní centrum sv. Anežky pro rodiny s dětmi v nepříznivé sociální situaci a pro lidi z odlišného sociokulturního prostředí. ○

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
OP Praha – polní růsta ČR

Rekonstrukce bude financována ze zdrojů Evropských strukturálních a investičních fondů, dotace Magistrátu hl. m. Prahy a z vlastních zdrojů Arcidiecézní charity Praha.

V SOUVISLOSTI S OPRAVOU SE MĚNÍ TYTO ADRESY:

Nová korespondenční adresa Arcidiecézní charity Praha:
P. O. Box 35, 120 00 Praha 2

Kontaktní kancelář Arcidiecézní charity Praha pro veřejnost:
Jugoslávská 662/27
120 00 Praha 2

otevírací doba:
pondělí, středa, čtvrtek
od 8 do 16.30 hodin

Poradnu Magdala
nově najdete kromě adresy Renoirova 614/7,
152 00 Praha 5 i na adrese
Radlická 2487/99,
150 00 Praha 5.

SLEDUJTE NÁS na sociálních sítích

www.facebook.com/praha.charita

www.instagram.com/charitapraha

ZATĚŽKÁVACÍ ZKOUŠKA pro charitní domovy

Arcidiecézní charita Praha pečuje ve svých čtyřech domovech o více než 170 seniorů a lidí s postižením. Právě pobytových služeb sociální péče se silně dotkla opatření proti šíření koronaviru.

Obyvatelé domovů patří k nejohroženějším skupinám. Ochranná opatření, zejména zákaz návštěv během podzimního nouzového stavu, nesli senioři velmi těžce. K obavám z nákazy se přidal smutek po blízkých.

I na pracovníky byly kladeny vysoké nároky. Dodržování přísných hygienických opatření, záskok za kolegy v karanténě, snaha vynahradit seniorům kontakt s rodinou. „Za slunečného počasí jsme trávili hodně času na zahradě. Společně jsme grilovali. Seniori potěšili terapeutický kůň, jehož doteky působily konejšivě. A na Mezinárodní den seniorů přišel s krásným pugetem růží poblahopřát

Růže pro seniory od velvyslance Nizozemského království

velvyslanec Nizozemska,“ vzpomíná Alena Hanková z Domova pro seniory kardinála Berana.

V Domově sv. Václava připravili pro seniory řadu zájmových programů. Radost udělala i pojízdná cukrárna. „Hodně radosti přinesli dobrovolníci, které jsme přijali, aby bylo v domově více lidí, s kterými si mohou senioři

popovídat a trávit čas,“ říká sestra Romana Dvořáková.

Jaroslav Němec, ředitel Arcidiecézní charity Praha, doplňuje: „Na paměti jsme měli i duchovní pomoc. Myslím, že přes veškerá omezení, která se týkala i bohoslužeb, nikdo v našich domovech sociálně ani duchovně nestrádal.“ ○

Charitní DOMOVY v pražské ARCIDIECÉZI

Arcidiecézní charita Praha provozuje:

- ✿ Domov pro seniory kardinála Berana (Mukařov)
- ✿ Domov svaté Rodiny (Praha-Petřiny a Liboc)
- ✿ Domov sv. Václava (Stará Boleslav)
- ✿ Domov se zvláštním režimem (Praha-Hlubočepy)

Charita Beroun provozuje:

- ✿ Domov sv. Anežky České (Beroun)

Azylový dům sv. Terezie HLÁSÍ NÁRŮST LIDÍ BEZ DOMOVA

Charita rozšířila pomoc lidem bez domova o krizovou noclehárnu v pražských Malešicích.

➤ **Dokončení ze str. 1**

✿ Jakou pomoc lidem bez domova poskytujete?

Nocleh v noclehárně či v azylovém domě, potravinovou pomoc, ošacení z charitního šatníku, hygienické zázemí a velmi důležité je sociální poradenství. Motivujeme lidi k tomu, aby svoji tíživou sociální situaci řešili. Naším centrem v Pernerově ulici v Karlíně projde ročně na dva tisíce lidí bez domova.

✿ Jak vaši práci ovlivnila pandemie koronaviru?

Žádnou ze služeb – denní centrum, noclehárnu, azylový dům

Na začátku prosince jsme díky podpoře Magistrátu hl. m. Prahy otevřeli krizovou noclehárnu v pražských Malešicích. Funguje 24 hodin denně a její provoz zajišťujeme spolu s Armádou spásy. Noclehárna je určena zejména lidem se zvýšenými zdravotními potřebami.

Malešická noclehárna je součástí systému zimních opatření Magistrátu hl. m. Prahy. Je jedním z šesti zařízení v Praze, která od prosince do března doplní celoroční azylové domy a noclehárny. V zimě se tak zvyšuje počet lůžek pro lidi bez domova o 475.

✿ Jak se mají lidé zachovat, když venku v mrazu vidí ležet na zemi člověka bez přístřeší?

Potkáte-li v mrazu na ulici nebo v parku někoho, kdo nemá kam jít, volejte linku 156 městské policie. Strážníci v Praze jsou zapojeni do systému zimních opatření, přijedou a ve spolupráci se sociálními pracovníky nasměrují člověka na místo, kde strávit nocleh v teple.

Pomoci můžete také darováním oblečení. Upotřebíme zejména zimní bundy a kalhoty, zimní boty, svetry, spodní prádlo a ponožky. Sběrné místo je v Pernerově ulici 20 v Praze Karlíně, kde sídlí naše centrum pro lidi bez domova: denní centrum, celoroční noclehárna a azylový dům.

Chod těchto služeb můžete podpořit finančním darem na číslo účtu: **749986/5500**, variabilní symbol **40**. ○

Rozhovor se sestrou RADIMOU IVANČICOVOU: S Charitou i nadále na jedné lodi

Boromejka sestra RADIMA IVANČICOVÁ se 15 let věnovala pomoci lidem bez domova. Nyní otevírá novou kapitolu své služby bližním. V polovině února převezme post ředitelky Nemocnice Milosrdných sester sv. Karla Boromejského v Praze.

✿ Jaké to bylo pracovat v Charitě a pomáhat lidem bez domova?

Byla to pro mě velká životní zkušenost. Pomoc lidem bez přístřeší je charitním posláním, s kterým jsem se ztotožnila, a vlastně jsem si uvědomila, že nakonec bylo pomoci i mně. V čem? Byla jsem denně konfrontována se složitou realitou, s kterou se lidé bez domova potýkají. To mě nutilo hledat odpovědi a utvářet si vlastní názor a hledat vlastní přístup k životu. Cítila jsem, jak důležité je zakončení člověka v křesťanských hodnotách a ve víře. Proto za tato léta velmi děkuji.

✿ Vzpomínáte na nějaký konkrétní příběh, situaci či zkušenost?

Nejvíce budu vzpomínat na seniory bez domova. Vzpomínám na jednoho pána, který do azylového domu přišel vždy, když nevěděl jak dál. Zotavil se a pak se zase na nějakou dobu ztratil. Rád se toulal, ale věděl, že může vždy přijít a najde u nás přijetí. Byla mezi námi silná vazba. Nakonec se jeho zdravotní stav zhoršil natolik, že přestal být soběstačný a Charita mu umožnila dožít v domově pro

Boromejka sestra Radima Ivančicová se v Charitě věnovala pomoci lidem bez domova a metodice sociálních služeb.

seniory. Radostí je, že nyní na něho vzpomínáme jako na člověka, kterého jsme znali a který nás obdařil svou jedinečností.

✿ Čeká vás nyní práce ve vedení Nemocnice Milosrdných sester sv. Karla Boromejského. Jak se připravujete?

Je to velká výzva. Jsem připravena na maximální nasazení. Již dnes vytvářím tým spolupracovníků a věřím, že se nám podaří naplnit určené cíle. Nemocnice sester boromejek nabízí ambulantní i lůžkovou péči s kapacitou 190 lůžek pro akutní, následnou a paliativní péči. Součástí nabídky je také duchovní rozměr péče, kostel a krásné prostředí areálu s rozlehlou zahradou. Nemocnice má výborné renomé v oblasti ošetrovatelského přístupu k nemocnému. Nemocnice má velký potenciál a věřím, že se mi podaří podtrhnout její význam,

originalitu a důležité postavení v církvi i ve společnosti.

✿ Budete nadále s Charitou spolupracovat?

Charitu nechci tak úplně opustit. Cítím, že jsme na jedné lodi. Ráda bych našla styčné plochy jednak v péči o konkrétní lidi, a jednak ve spolupráci na projektech, které přesahují obě organizace a jsou součástí pomoci lidem z prostředí církve. Také mám v Charitě přátele, s kterými bych chtěla udržet nadále dobré vztahy.

✿ Nyní vás čeká pár týdnů volna, než se ujmete nového úřadu. Jak tento čas strávíte? Jak si odpočínáte?

Navštívím svou rodinu, rodiče, sourozence. Odpočívat se příliš nechystám, již nyní pracuji na převzetí nemocnice, žiju naplno ve své komunitě a dělám si plány. Odpočinek není prostě moje silná stránka. ○

Solidarita zvítězila nad virem. DÍKY VÁM!

„Pane Online, jste tam?“ ptá se dětský hlásek před zavřenými dveřmi. Dveře se otevírají a děti spouští nesměle svou koledu: „My tři králové jdeme k vám, štěstí, zdraví přejeme vám!“

Tříkrálová koleda letos k lidem přišla prostřednictvím počítačů, tabletů a chytrých telefonů. Namísto vesnic a ulic měst se letos dárci s koledníčky setkali na webových stránkách www.trikralovasbirka.cz.

Děkujeme všem, kteří jste sbírku podpořili. Děkujeme, že i v těchto složitých časech myslíte na druhé. ○

Koledu bude možné na webu Tříkrálové sbírky zhlédnout až do konce dubna.

JAK VAŠE DARY POMOHOU v pražské arcidiecézi?

Místní koordinátoři sbírky předem vybrali účely (tzv. tříkrálové záměry), na které bude výtěžek sbírky využit. Jsou mezi nimi sociální a zdravotní služby Charity, ale i konkrétní rodiny, jimž bude věnována přímá finanční či materiální pomoc.

1. POMOC SENIORŮM A LIDEM S POSTIŽENÍM

Výtěžek sbírky podpoří provoz charitních domovů: Domova pro seniory sv. Václava ve Staré Boleslavi, Domova pro seniory kardinála Berana a Domova svaté Rodiny pro lidi s mentálním a kombinovaným postižením.

Podporu získají i charitní terénní služby pro seniory, jako jsou pečovatelská služba a domácí zdravotní péče.

Charita Příbram a Charita Roudnice nad Labem plánují pořídit pečovatelkám osobní automobil. Charita Nymburk

provozuje cenově zvýhodněnou osobní dopravu pro seniory a lidi se zdravotním postižením – díky nymburskému ChariCar se tyto lidé dostanou k lékaři či na úřad. Služba však může fungovat jen díky podpoře Tříkrálové sbírky.

V Neratovicích a Nymburku plánují z výtěžku pořídit nové kompenzační pomůcky pro nemohoucí klienty a do půjčovny.

2. POMOC RODINÁM V NOUZI

Tříkrálová sbírka pomůže získat prostředky na nutné stavební opravy azylových domů pro maminky s dětmi.

V Kralupech nad Vltavou plánuje místní Charita vybudovat nové sociální byty. Pro tento záměr získala evropskou dotaci. Její podmínkou je spolufinancování, které pomůže zaplatit výtěžek sbírky.

Důležitou úlohou Charity je práce s dětmi a mládeží ze sociálně znevýhodněného prostředí, u které hrozí rizikové chování. Tříkrálová sbírka podpoří profesionální sociální službu Nízkoprahových denních center pro děti a mládež v Roudnici nad Labem a Starém Kníně. Podpoří také řadu farností a Charit v pořádání letních táborů, pobytů a zájmových kroužků pro děti ze sociálně slabých rodin.

3. POMOC LIDEM NA OKRAJI SPOLEČNOSTI

Lidé bez domova a lidé v hmotné nouzi využívají pomoc Charity, která je často možná jen díky dárcům a Tříkrálové sbírce.

Sbírka podpoří Nízkoprahová denní centra pro lidi v nouzi v Nymburku a v Praze 1 (to se zaměřuje na ženy bez domova). Farní charita Kolín zakoupí automobil, který bude distribuovat materiální a potravinovou pomoc potřebným. Podpořeny budou charitní sociální šatníky v Benešově, Roudnici nad Labem, Slaném a Praze-Modřanech.

Tříkrálová sbírka umožní Charitám a farnostem poskytnout přímou materiální či finanční pomoc konkrétním rodinám a jednotlivcům, kteří se (nejen v souvislosti s pandemií covid-19) dostali do tíživé životní situace.

Jak podpořit ARCIDIECÉZNÍ CHARITU PRAHA

✿ **BANKOVNÍM PŘEVODEM** na číslo tříkrálového sbírkového účtu **66008822/0800**

Pro podporu Arcidiecézní charity Praha uveďte prosím variabilní symbol **77701990**.

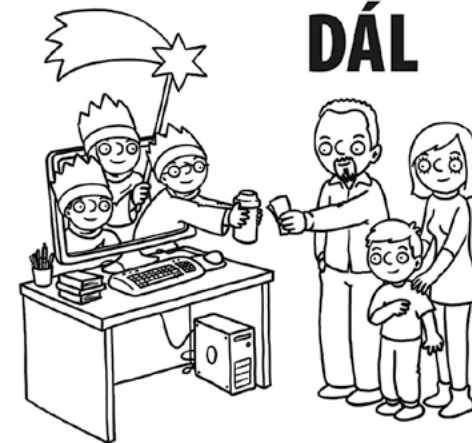
✿ **PLATEBNÍ KARTOU ONLINE** na www.trikralovasbirka.cz

Pro přispění Arcidiecézní charitě Praha zadejte „**PRAHA ACH**“ – stačí uvést i jakékoli pražské PSČ.

4. POMOC DO ZAHRANIČÍ

Desetina výtěžku Tříkrálové sbírky podpoří projekty v zahraničí. Arcidiecézní charita Praha využije výtěžek Tříkrálové sbírky 2021 na pomoc potřebným v Bělorusku a dále na pomoc sociálně slabým studentům v Albánii. ○

POZVĚTE ONLINE KOLEDNÍKY DÁL

www.trikralovasbirka.cz

Vhrstí.cz pro Arcidiecézní charitu Praha

Ilustrátor, který vystupuje pod pseudonymem Vhrstí, kreslil pro Tříkrálovou sbírku. Další ilustrace můžete zhlédnout na facebooku Arcidiecézní charity Praha.

Z PORADNY MAGDALA: Během karantény roste násilí v BLÍZKÝCH VZTAZÍCH

Pokud jste zažila nebo zažíváte domácí násilí, Poradna Magdala vám nabízí pomoc a podporu. Podrobnosti a kontakty najdete na www.magdala.cz.

Domácí karanténa vede v mnoha rodinách k vzrůstajícímu napětí a k neshodám mezi partnery. Nad tématem se zamýšlí PAVOL JEDLIČKA, psycholog Poradny Magdala, která se zaměřuje na pomoc lidem zažívajícím násilí v blízkých vztazích.

Speciální jednotka osvobodila rukojmí zadržované teroristy... Zpráva podobného znění se z času na čas objeví na internetu. Mně osobně přinese jistý pocit uspokojení, zadostiučinění. Člověk, který trpěl, se dostal ze zajetí, spravedlnosti bylo učiněno zadost.

Je to situace, kterou si mnozí z nás dokážou jenom nejasně představit. Obrazy, které nám v mysli vyvstanou, budou asi hodně korespondovat s posledním zhlédnutým akčním filmem. Zároveň (a možná právě proto) umíme rychle definovat dobro a zlo, kdo je násilník, kdo oběť, kdo pomáhá.

KDYŽ SE DOMOV ZMĚNÍ VE VĚZENÍ

Aktuální dění kolem nákazy covid-19 a s ním souvisejícími karanténními opatřeními nám nabízí množství příběhů, možná ne tak vyhraněných a asi se podle nich nebudou točit akční filmy. Rozhodně ale přináší hodně dramatických okamžiků. V domácnostech se setkáváme častěji, v delším čase, intenzivněji, než tomu bylo ještě nedávna. Jsme vytrženi z kontextu, zadržování okolnostmi.

Možná budeme obtížněji hledat, kdo za to může, kdo nás to uvěznil. Může za to stát, nebo snad některý z politiků,

může za to zaměstnavatel, který nařídil práci z domova, škola, která zůstala zavřená, děti, s kterými jsme nuceni zůstat doma a věnovat jim pozornost.

V mnohém možná zažíváme roli vězněného a svým blízkým můžeme více či méně vědomě přisuzovat roli vězňatele. Naše interakce jsou intenzivnější a možná se dostává na povrch něco, čemu jsme se, při ostatních povinnostech, delší dobu nevěnovali.

Nacházíme se vedle někoho, s kým možná pořád rádi trávíme svůj čas, ale ve svém zaběhlém řádu, po práci, po setkání s kamarádkou nebo po tréninku, v kině, v kavárně... To všechno je nám právě teď odebráno. Zůstáváme doma nedobrovolně víc než předtím, než je pro nás normální. Chybí nám další kontakty, bohatství a různorodost situací, do kterých se dostáváme. Můžeme se dostat až do stavu, kdy se pokusíme o vzporu, útek.

PŘÍBĚH Z PORADNY MAGDALA

Příklad z praxe hovoří o rodině, o mamince, která je na rodičovské dovolené a přitom se věnuje práci z domova. O otci, který s příchodem karanténních opatření začal pracovat z domova. Společná domácnost ani do té doby nebyla nekonfliktní. V situaci, kdy jsou doma oba, se ale s novou naléhavostí přihlásily o slovo názorové neshody ohledně vedení domácnosti, financí, výchovy dětí, trávení volného času.

Maminka se vnímá jako silná, nezávislá osobnost, která chce a dovede se svobodně rozhodovat. Tatínek s přechodem na práci z domova začal vidět, co všechno by dělal jinak a přes rady a doporučení přistoupil k prosazování toho, že se to (všechno) musí dělat jinak. Maminka, zaběhlá ve svém způsobu práce, nevidí potřebu cokoliv měnit. Oba rodiče se přes slovní potyčky postupně dostali až k vzájemnému fyzickému napadání, které na základě dlouho nekomunikovaných potíží, na jejichž řešení si rodiče nenašli čas, vyústilo až v odchod matky s dětmi ze společné domácnosti.

HLEDÁNÍ ŘEŠENÍ

Rodičům jsme poskytli terapeutickou péči, v současnosti formou online video hovorů, nicméně aktuálně jsou oba zahlceni potřebou obhájit svoji vizi / pravdu / způsob do té míry, že jim to neumožňuje vycházet si vzájemně vstříc.

Naše Poradna Magdala provází rodinu a pomáhá při hledání řešení. Poskytování služby online formou za současného stavu můžeme spatřovat i jako výhodu, kdy rodiče nejsou kon-

Pokud jsou rodiče v konfliktu v přítomnosti dítěte, dítě zažívá psychické násilí a může to narušit jeho zdravý psychický vývoj.

frontování s nutností osobního setkání a dočasné odloučení může být také jednou z cest vedoucích k sanaci rodiny.

KONFLIKT V RODINĚ UBLÍŽUJE DĚTEM

Vrátím se k příměru z úvodu. Je asi zřejmé, že tak jednoduché rozdělení rolí v našem případě nenastalo. Oba rodiče se vyměňovali v pozicích vězněného, oběti i v pozici toho, kdo nějakým způsobem omezuje své blízké. Co zatím nezaznělo, co

nesmíme opomenout, je, jak situaci zažívají děti, jejichž možnosti ovlivňovat konfliktní situace jsou omezené. Jsou odkázány na pozornost a péči rodičů.

Jako psychoterapeuti bychom se mohli zhlédnout v roli zachránců, ale musíme být opatrní, abychom nenabízeli záchranu někomu, kdo ji nechce přijmout, nebo naopak nenabízet smíření s druhým v situaci, kdy se člověk potřebuje především zpevnit sám v sobě. ○

Paní Danu donutilo domácí násilí odejít ze vztahu

Pro člověka ohroženého domácím násilím se během nouzového stavu situace komplikuje. Partner, který páchá násilí, se více zdržuje doma nebo domácnost vůbec neopouští. Možnosti úniku se zužují.

Paní Dana je jedna z uživatelů služeb Poradny Magdala.

Během pandemie se situace v rodině natolik vyostřila, že se rozhodla od svého partnera odejít. Dlouhodobě snášela slovní i fyzické útoky. Pomyslná poslední kapka přetekla, když otec hrubě a bezdůvodně napadl jejich sedmiletého syna.

Paní Daně jsme pomohli s přejítím do azylového domu, který byl v tu chvíli jediným řešením. Dnes je paní Dana v bezpečném prostředí. S pomocí odborníků pracuje na tom, aby se dokázala psychicky vyrovnat s traumatizující zkušeností a aby se v životě osamostatnila.

PĚT LET POMÁHÁME KRAJANŮM při přesídlení do ČESKA

Více než pět let pomáhá Česká republika krajanům v návratu do vlasti. Při přesídlení a integraci do české společnosti jim pomáhá Arcidiecézní charita Praha. Podpory využilo už více než 1 700 krajanů. Většina z nich pochází z Ukrajiny, několik desítek z Venezuely. „Tito lidé mají vřelý vztah k naší zemi a kultuře. Jsou to většinou lidé v produktivním věku, kteří jsou připraveni zde pracovat a mají velkou motivaci se plně integrovat,“ říká Světlana Porsche z charitního Střediska Migrace, které krajanům pomáhá při přesídlení a začlenění se do společnosti.

Přesídlení krajanů je jedním z nejúspěšnějších projektů české aktivní integrační politiky

Z pohledu Ministerstva vnitra ČR je projekt asistence při přesídlení krajanů jedním z nejúspěšnějších projektů v rámci aktivní imigrační politiky České republiky. Za pět let existence pomohl téměř dvěma tisícům

lidí začít nový život a stát se platnou a přínosnou součástí české společnosti. Česká republika takto pomáhá vytvářet nové a lepší životní příležitosti lidem, kteří díky svým českým kořenům mají vytvořené pev-

né vazby k Česku a projevují zájem se zde úspěšně integrovat.

V rámci projektu se dlouhodobě ukazuje jako zcela klíčová role pracovníka a pracovníků Střediska Migrace, kteří se svou erudiicí, nadšením a aktivním přístupem stali pilířem, bez něhož by přesídlení krajanů nikdy neprobíhalo tak hladce a efektivně. Přesto, že se jejich práce zaměřuje především na asistenci při hledání vhodného bydlení a zaměstnání, na právní a sociální poradenství, jazykovou přípravu a podobné technické aktivity, realizují s klienty i řadu dalších, často volnočasových aktivit, které rychlou a efektivní integraci krajanů podporují.

Celý tým, který se projektu v rámci ministerstva vnitra věnuje, si na projektu váží zejména pozitivní atmosféry, v níž je realizován, přátelských vztahů, které mezi jednotlivými realizačními týmy panují, a nadstandardního nasazení všech, kteří se na pomoci krajanů podílí. Je povzbuzující podílet se na aktivitách, které dávají lidem nové příležitosti a poskytují zejména jejich dětem šanci na lepší život. Je radost cítit, že společně pomáháme a děláme práci, která má smysl.

*Pavel Dymeš
oddělení přesídlování
a integrace azylantů
odbor azylové
a migrační politiky
Ministerstva vnitra ČR*

Pomoc přesídleným krajanům je společným dílem pracovníků Ministerstva vnitra, Arcidiecézní charity Praha a Hotelu Vltava.

Z práce na ministerstvu k mytí aut. PANÍ IRA ZAČÍNALA OD NULY

Prožila si hodně bolestivých zkušeností. Smrt syna. Válku. Ztrátu dobrého zaměstnání. Paní IRA je přesto plná optimismu a vděčnosti za vše dobré, co jí život přinesl. S rodinou se v srpnu roku 2017 přestěhovala do Česka.

✿ Kdy a jak jste se dozvěděla o možnosti přesídlení do České republiky?

Před třemi lety jsem narazila na inzerát českého ministerstva zahraničních věcí. Příslušníkům České krajanské komunity na Ukrajině se nabízela podpora při přestěhování do Česka. Neváhala jsem a podala žádost. Syn byl vážně nemocný, doufala jsem, že by mu čeští lékaři mohli pomoci. Navíc na Ukrajině probíhal ozbrojený konflikt. V březnu 2017 jsme byli do programu Přesídlení přijati. Pár dní nato syn nemoci podlehl.

✿ Přesto jste odjeli.

Možná právě proto. Vyrovnat se s touto tragédií v novém prostředí bylo o něco snesitelnější než na známých místech, ke kterým se vázalo tolik vzpomínek a která nám syna připomínala.

✿ Jak vám při přestěhování pomohla Arcidiecézní charita Praha?

Respektuji práci Střediska Migrace v čele se Světlanou Porsche, s pracovníky Janou Zásiedkovou, Ruslanem Zásiedkem a Ludmilou Bobrovskou. Ještě když jsem byla na Ukrajině, podrobně mi vysvětlili celý

Životní optimistka paní Ira s manželem Oleksandrem. Na Česko nedá dopustit.

proces a vše jsem s nimi mohla konzultovat. Paní Ludmila Bobrovská trpělivě odpovídala na všechny mé otázky, a to nejen v pracovní době, ale když bylo potřeba, i v jejím volném čase. Když jsme přiletěli do Prahy, přišla nás na letiště přivítat, jako bychom byli její příbuzní.

✿ Na Ukrajině jste měla zajímavou profesní dráhu.

Celý svůj profesní život jsem zasvětila pedagogice. Pracovala jsem nejdříve jako učitelka, poté na odboru školství na krajském úřadě a na ministerstvu školství. Získala jsem náhled na systém vzdělávání mládeže, naučila jsem se řídit kolektiv zaměstnanců, prověřila jsem své organizační schopnosti.

✿ Mohla jste v této profesní dráze pokračovat i po přestěhování?

Zpočátku vůbec ne. Nepomohla ani nostrifikace diplomu. Pracovala jsem ve skladu a v autosalonu v myčce aut. Brala jsem to s pokorou. Byla jsem ráda, že mám zaměstnání. Nečekala jsem, že si budu moct vybrat.

✿ Potom přišla zajímavá pracovní příležitost.

Ludmila a ostatní pracovníci znali moji situaci. Věděli, že hledám kvalifikovanou práci. Nabídlí mi pozici tlumočnice a terénní pracovníce v jejich týmu. Působila jsem v charitní poradně pro cizince přímo na pobočce Odboru azylové a migrační politiky ministerstva vnitra. Bylo pro mě velkým obohacením pracovat v týmu vysoce kvalifikovaných profesionálů, kteří dokážou pomáhat a komunikovat v českém, anglickém, ukrajinském, ruském a německém jazyce.

✿ Kde pracujete nyní?

Stesk po pedagogice mě přivedl zpátky k práci ve školství. Učím na základní škole. Jsem spokojená, práce je mým koníčkem.

✿ Češi si často stěžují na místní poměry. Jak vidíte život v České republice vy?

Na Česko nedám dopustit. Člověk tu může prožít krásný život. Jsou tu skvělí lidé. Mám moc ráda Prahu, kde jsem našla nový domov. Není důvod k nespokojenosti. ○

CENA CHARITY Česká republika vyzdvihla práci PEČOVATELSKÉ SLUŽBY

Oceněná Marta Altmanová (vlevo) stojí v čele terénních pečovatelských služeb Charity Beroun.

Cena Charity Česká republika každoročně vyzdvihuje osobnosti, které se mimořádně zasloužily o rozvoj charitního díla. V roce 2020 byla oceněna paní MARTA ALTMANOVÁ z Charity Beroun.

Do Charity nastoupila před 15 lety jako pečovatelka. V průběhu let zastávala několik pozic – pracovala jako vedoucí pečovatelské a odlehčovací služby, koordinovala osobní asistenci a půjčovnu zdravotně-sociálních pomůcek. Dnes stojí paní Marta Altmanová v čele všech

charitních terénních pečovatelských služeb na Berounsku.

„Nejvíce mě těší, když jsou naši uživatelé i jejich rodinní příslušníci s naší prací spokojeni. Před časem jsme založili knihu pochval a stížností. Máme tak zpětnou vazbu, že naše práce je potřebná a má smysl,“ říká Marta Altmanová.

Kniha pochval a stížností je plná milých slov na adresu pečovatelek. Pisatelé oceňují zejména jejich hezké jednání a porozumění. Jedna z klientek, paní Ludmila, využívala pečovatelskou službu po dobu čekání na umístění v domově

pro seniory: „Jsem vděčná za váš milý a přátelský přístup. Chci vám poděkovat za vše, co jste pro mě vykonali. Jsem vám vděčná a budu na vás ráda vzpomínat.“

PEČÍ ZTĚŽUJE PANDEMIE

Zorganizovat každodenní péči o sedm desítek seniorů v jejich vlastních domácnostech není snadné. „Jsem spokojená, když je všechno tzv. vyladěné, když spolu koresponduje počet uživatelů i počet pečovatelek ve službě. Ale to se u nás v terénní službě velmi rychle a často mění,“ říká Marta Altmanová.

Charita se dokáže postarat i o klienty, kteří vyžadují velmi náročnou péči. Ta je nyní ztížena přísnými hygienickými opatřeními. „Týká se to mytí a dezinfekce rukou a používání roušek a dalších ochranných pomůcek. Je také potřeba být více ve střehu, co se týče zdravotního stavu uživatelů. To je trochu náročnější i na psychiku, protože děvčata si samozřejmě riziko nákazy uvědomují, ale zvládají to velmi dobře,“ pochvaluje si paní Altmanová. ○

Vážená paní Altmanová, děkuji vám za neocenitelnou pomoc, kterou jste Vy a pečovatelky Charity Beroun dlouhodobě poskytovali mé rodině. Manžel Zdeněk bojoval s vážným onemocněním dlouhých sedm let. Ze začátku jste pomáhaly s podáváním medikace. Jak nemoc postupovala, byla péče o něj stále náročnější. Byla jsem si vědoma toho, že nemoc je nevyhlédle-

ná a terminální. Mým cílem bylo zajistit mu dožití doma, bylo pro mě nepříjemné umístit ho do LDN. To se podařilo jenom díky vaší profesionální a obětavé péči – bez vás bych to těžko dokázala. Někdy jsem si připadala, že bojuji proti všem: proti některým zdravotníkům i nepochopení okolí, a vedla jsem dokonce dlouhé diskuse i s některými členy své rodiny. Mohla jsem čelit a vzdor-

ovat těmto tlakům jenom proto, že jsem ve vás měla obrovskou oporu.

1. září odešel můj drahý manžel Zdeněk na věčnost. Snažila jsem se zajistit pro něj ty nejlepší podmínky a dokázala jsem to. Mohu proto i díky vám všem žít s čistým svědomím a do konce života se na sebe dívat do zrcadla bez pocitu jakékoli viny.

S úctou Marie

TŘI PLICNÍ VENTILÁTORY pro honavarskou nemocnici

Nemocnici sv. Ignáce v indickém Honavaru založily před půl stoletím řádové sestry z kongregace Královny apoštolů. Před dvaceti lety navázaly spolupráci s Arcidiecézní charitou Praha, která podpořila rozšíření nemocnice a založení školy pro zdravotní sestry v jejím těsném sousedství.

Nemocnici sv. Ignáce podporuje pražská Charita již dvě desetiletí.

Nemocnice se 150 lůžky poskytuje život zachraňující péči včetně urgentní medicíny. Jejím krédem je pomoc všem trpícím bez ohledu na kastu, náboženské vyznání a chudobu.

Když propukla pandemie covid-19, nemocnice se opakovaně dostávala do neřešitelné situace. „Mnohokrát, když byli pacienti v kritickém stavu s přidruženými nemocemi a my jsme nebyli schopni zvládnout

léčbu, žádali jsme o přeložení do jiných a lépe vybavených nemocnic,“ vzpomíná primářka Rita D'Souza. „Odpověď byla častokrát zamítavá – žádná lůžka k dispozici. Cítili jsme se bezmocní, protože jsme nemohli nabídnout adekvátní pomoc.“

Nejsmutnější příběhy se týkaly starších lidí, kteří byli přivezeni k léčbě v posled-

ní chvíli. Mnoho lidí zemřelo během krátké doby po příjezdu do nemocnice. „Máme potíže s kapacitou plicních ventilátorů, protože v současné době máme k využití pouze dva,“ říká primářka sestra Rita. Situaci nyní pomůže vyřešit Arcidiecézní charita Praha, která do Honavaru odesílá tři plicní ventilátory. ○

DÁREK NOVOROZENCŮM V UGANDĚ

Pro Českou nemocnici sv. Karla Lwangy jsme zakoupili přetlakové ventilace CPAP, speciální zařízení, které pomáhá zachraňovat předčasně narozená miminka. Ta mívají potíže s intenzitou dýchání a opakovaně se jim zastavuje dech. Každý nádech je pro ně totiž stejně těžký jako ten první.

Lékaři z Buikwe se proto na dárce obrátili s prosbou o nákup těchto dýchacích přístrojů na novorozenecké oddělení.

„Měsíčně se totiž potýkali s dvaceti takovými případy. Od nynížka je pomáhají řešit hned tři

tato zařízení,“ informuje z Buikwe ředitel České nemocnice James Kazungu. ○

Dýchací přístroje od českých dárců zachrání životy předčasně narozených novorozenců.

ADOPCE NA DÁLKU® v Albánii podpoří VYSOKOŠKOLÁKY

Arcidiecézní charita Praha se stala partnerem pražského arcibiskupství v podpoře vysokoškolských studentek v Albánii, které by nemohly z finančních důvodů pokračovat ve studiu.

Místní biskup Mons. Giovanni Peragine vytipoval v křesťanské komunitě pět mladých dívek, které byly přijaty k vysokoškolskému studiu, ale nemohou z finančních důvodů ve vzdělávání pokračovat.

Ročně potřebuje každá ze studentek příspěvek ve výši 1000 EUR na zaplacení zápisu, učeb-

nic, učebních pomůcek, část nákladu na bydlení a dopravu. Studentky o sobě budou dávat vědět – na konci školního roku popíší, jak se jim studijně dařilo, takže dárči budou mít průběžné informace. ○

Pokud můžete, přispějte prosím na
adopční účet **749011/0100**,
variabilní symbol **20300** (společný
fond na všechny studentky).
Kontakt pro dárce: **pomocdozahrani@**
praha.charita.cz nebo tel. **224 246 573**.

PATRONÁT nad albánským projektem převzal biskup ZDENEK WASSERBAUER

Biskup Zdenek
Wasserbauer
a albánský
biskup
Giovanni
Peragine.

Program Adopce na dálku® bude nově pomáhat v Albánii. Pomůže pěti mladým vysokoškolačkám v jejich studiu. Iniciátorem a patronem projektu je Mons. Zdenek Wasserbauer, pomocný biskup pražský.

Mons. Zdenek Wasserbauer je titulárním biskupem butrintské diecéze na jihu Albánie. Zemi osobně navštívil: „Při této návštěvě jsem měl možnost poznat zblízka krásu Albánie, ale i všude přítomnou chudobu. Od našeho průvodce, od sestry františkánky ze Slovenska, které tu působí, ale především od místního pana biskupa Giovanniho jsme se dozvěděli mnoho informací. Mluvili jsme

o krutovládě komunismu. Albánci trpěli komunismem v nesrovnatelně větší míře a brutalitě než my.“

Mons. Wasserbauer se rozhodl finančně podporovat místní církev. Do sbírky se zapojili kněží v pražské arcidiecézi. Další pomoc plánuje ve spolupráci s Charitou směřovat do vzdělání místních mladých katolíků.

„Jsem přesvědčen, že podporovat vzdělání má smysl,“ říká Mons. Wasserbauer, který sám vystudoval filosofii a teologii na univerzitách v Římě díky podpoře ze zahraničí: „Sám bych si to dovolit nemohl. Celá má studia platila německá organizace Kirche in Not, kterou podporuje také řada drobných přispěvatelů z celého světa. Dá se tedy říct, že i já jsem byl „adoptován na dálku“, a jsem za to moc vděčný.“ ○

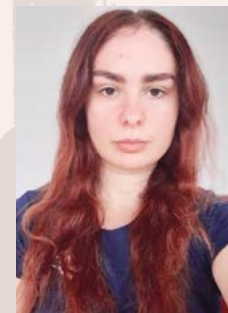

Biskup Giovanni navštěvuje chudé rodiny.

Podpořte STUDENTKY z Albánie

Chceme změnit životní osud těchto pěti dívek, které by bez naší pomoci nemohly vystudovat vysokou školu. Pomozte nám prosím jakýmkoli darem.

GERTA BUZUKU

Gerta má přání vystudovat ekonomickou fakultu, i když ví, že to je neuskutečnitelný sen kvůli ekonomickým těžkostem. Když bylo Gertě 5 let, byl její matce zjištěn nádor na dolní končetině, a aby ji zachránili, museli jí nohu amputovat. Rodina se následně

přestěhovala do města, aby byla blíže zdravotní péči. Mamince byly před třemi lety zjištěny metastázy na vnitřních orgánech. S velkými bolestmi a námahou podstoupila chemoterapii. Nemoci na podzim loňského roku podlehl.

PAOLA SELAMAJ

Paola je osmnáctiletá dívka, druhá ze tří sester. Matka pracuje v továrně a její plat je jediným jistým příjmem rodiny. Její otec pracuje jako námezdní dělník a často je bez práce. S rodinou žije ještě babička z otcovy strany.

Dívka by se ráda stala zdravotní sestrou. Rodina její studia nemůže finančně podporovat, proto se obrátila na biskupa Giovanniho s žádostí o pomoc s ubytováním ve městě Valona, s výdaji za cestu, univerzitní poplatky a knihy. V naději, že se její sen bude moci uskutečnit.

XHULJA SELAMAJ

Paola a Xhulja jsou sestry. Po dokončení střední školy nepokračovala Xhulja ve studiích kvůli ne-

nou trvalou práci.

MANUSHAQE DANELLARI

příznivé ekonomické situaci v rodině. Pomáhala doma a pracovala jako prodavačka v supermarketu. Jejím přáním je sloužit jako zdravotní sestra ve svém kraji blízko své rodiny a křesťanské komunity. Cítí, že díky studiu může mít naději na lepší budoucnost a důstoj-

Rodina pochází z vesnice v hornaté oblasti na úpatí hory Tomor. Kvůli velkým ekonomickým problémům se v roce 2002 celá rodina přestěhovala do města Berat. Rodiče mají tři děti, z nichž první, Erand, je postižený a už roky navštěvuje stacionář otevřený misemi. S rodinou žijí prarodiče z otcovy strany. Manushaqe je první ze své rodiny, kdo chce vystudovat univerzitu. Jejím vysněným povoláním je porodní asistentka.

LAURA VEIZI

Laura žije se svou matkou a dvanáctiletým bratrem ve vesnici dvacet minut od města Valona. Jejich otec je opustil, když byli ještě malí. Matka dojíždí do Valony za prací, s dětmi se vidá až pozdě večer. Laura navštěvovala gymnázium a jejím přáním je studovat fakultu

politických věd v Tiraně. Bez finanční podpory dárců si rodina studia nemůže dovolit. ○

Domov v běloruském Kryčevě ZREKONSTRUOVÁN

PŘED REKONSTRUKCÍ

Domov pro seniory a lidi s postižením v běloruském Kryčevě se díky naší podpoře přestěhoval do zrekonstruovaných prostor v areálu místní nemocnice.

Domov, který čeští dárci podporují od roku 2018, získal na jaře tohoto roku nové prostory v kryčevské nemocnici. Senioři a lidi s postižením, jejichž zdravotní stav vyžaduje lékařský dohled, se tak dostali blíže k odborné zdravotnické péči včetně noční pohotovosti.

Nové prostory však vyžadovaly kompletní rekonstrukci. Vedení Domova se obrátilo na Arcidiecézní charitu Praha s prosbou o pomoc. Ta díky českým dárcům poskytla dar

Senioři v běloruském Kryčevě bydlí v nově zrekonstruovaném Domově.

ve výši 8000 EUR (210 tisíc korun). Obdobnou částkou přispělo město Kryčev.

OPRAVA OD PODLAHY KE STROPŮM

Rekonstrukce musela pokrýt téměř vše – v celé budově byly ve velmi špatném stavu podlahy i okna, omítka ze stěn opadávala, bylo potřeba vymalovat, vyměnit světla a zrenovovat koupelny. Zachována byla kapacita 35 lůžek. Rekonstrukce probíhala od června do září minulého roku, v říjnu proběhlo stěhování a slavnostní otevření.

Jak vedení města, tak i vedení nemocnice velmi děkují všem dárcům za poskytnutou pomoc. „Jen díky vašemu daru mohla být rekonstrukce realizo-

vána a senioři získali důstojné prostředí pro život,“ vzkazuje Aleksandr Michailovič Pletněv, primář nemocnice.

POMOC FINANČNÍ I METODICKÁ

„Kryčevský domov chceme dlouhodobě podporovat; viděli jsme, jak nuzně tu senioři žijí. Jako Charita máme zkušenosti s provozem domovů sociální péče, a tak můžeme pomoci nejen finančně, ale i metodicky,“ říká Jaroslav Němec, ředitel Arcidiecézní charity Praha. „Předloni jsme do Česka pozvali dvě pracovnice Domova, vrchní sestru paní Natalii a její zástupkyni paní Ludmilu. Po stáži v našich zařízeních se obě vrátily s velkým nadšením a novými nápady, jak jejich Domov rozvíjet.“ ○

POMÁHÁME při integraci Bělorusů z programu MEDEVAC

V rámci svého vládního programu MEDEVAC pomáhá Česká republika běloruským občanům zraněným bezpečnostními složkami či pronásledovaným v souvislosti s protesty po tamních prezidentských volbách.

Přes padesát Bělorusů ve věku od 15 do 56 let se od září loňského roku léčí v českých nemocnicích. Většinu z nich je poskytována i psychologická péče. Vzhledem k politické situaci v Bělorusku se část pacientů v České republice rozhodla zůstat a požádat zde o ochranu.

Arcidiecézní charita Praha, jako dlouhodobý partner Ministerstva vnitra při realizaci programu MEDEVAC, pomáhá těmto osobám s hledáním zaměstnání a bydlení, poskytuje právní služby, tlumočení a další činnosti, které napomůžou k jejich začlenění do české společnosti. ○

Vdova RANJITHA a její tři děti mají NOVÝ DOMOV

Ničivá povodeň, která před rokem a půl zasáhla jižní Indii, odnesla mnoha rodinám střechu nad hlavou. Mezi nimi byla i vdova Ranjitha, která žije se svými třemi dětmi ve vesničce Mudugoppa poblíž města Shimoz.

Rodina měla malý hliněný domek, který byl kompletně zničen. Naštěstí nikdo z obyvatel nebyl zraněn. Rodina našla

dočasné přístřeší v malém jednolůžkovém pokoji u sousedů. Otec Roshan Pinto z partnerské organizace Charity v Shimoz navštívil místo zkázy a poskytl rodině okamžitou pomoc – potraviny, oblečení a hygienické prostředky.

Čeští dárci věnovali na podporu obětí záplav v Indii více než čtvrt milionu korun. Vedle okamžité humanitární pomoci směřovala část prostředků i na obnovu obydlí dvou chudých

rodin – jednou z nich byla i rodina paní Ranjithy.

NOVÝ DOMOV I ŠANCE NA VZDĚLÁNÍ

Dům byl slavnostně zkolaudován a předán rodině dne 17. září 2020. „Děkuji vám za vaši štědrost,“ vzkázala dojatá matka vzdáleným dárcům. Dcera Prathiksha byla navíc zapsána do programu Adopce na dálku® a její školní docházku nyní podporuje paní Veronika z Klatov. ○

Adopce na dálku® dává šanci na VZDĚLÁNÍ A PRACOVNÍ UPLATNĚNÍ

VYSOKOŠKOLAČKA ASHA

Asha byla v pátém ročníku základní školy, když byla vybrána do programu Adopce na dálku®. Už tehdy se projevovала její inteligence a píle. Pro rodiče bylo vzdělání dětí sice prioritou, ale jejich skromný výdělek nestačil na zaplacení školních poplatků pro všechny děti.

Asha tak mohla studovat bez obav, že bude muset z finančních důvodů školu přerušit. Vystudovala nejen základní a střední školu, ale pokračovala i ve vysokoškolském studiu v oboru chemie. Poté získala ještě šestiměsíční školení v soukromé společnosti v Bangalore, kde se jí natolik dařilo, že po skončení školení dostala ve stejné společnosti zaměstnání. „*Jsem teď konečně soběstačná a můžu pomáhat i svým rodičům a sourozencům. Děkuji za vaši podporu,*“ vzkázala vděčná Asha do České republiky. ○

S PODPOROU MÝCH TŘÍ RODIČŮ

Carol vyrůstala v malé vesnici, v hornaté oblasti, kde je těžké najít práci. A tak se jejím rodičům nedařilo vydělávat dost peněz na zaplacení školného pro své dvě děti. Když byla Carol ve druhé třídě, ujal se jí dárc z Česka. Tehdy se mladá dívka vydala za svým snem.

Caroliny výsledky ve škole byly skvělé a kromě studijních úspěchů se jí dařilo i na soutěžích tance a zpěvu. Díky svému dárci mohla o prázdninách jezdit na tábory a během školního roku navštěvovala kromě školy i různé vzdělávací kurzy.

„*Od roku 2005 jsem vlastně měla tři rodiče. Vedle mojí mámy a táty mi byl velkou oporou i dárc z Česka. Bez něj bych nikdy nedokázala vystudovat,*“ říká Carol, která absolvovala svůj vysněný obor všeobecného zdravotnictví a porodnictví.

Nyní slouží jako zdravotní sestra v Mangalore. „*Jsem šťastná za to, jak byl ke mně osud laskavý. Díky své rodině, do které počítám i své přátele z Česka, jsem samostatná, mám práci, která mě naplňuje a kterou miluji. Cítím, že svou pomocí lidem v nemocnici splácím podporu, která mi byla poskytnuta při studiu.*“ ○

Jak jsme „ADOPTOVALI“ na dálku

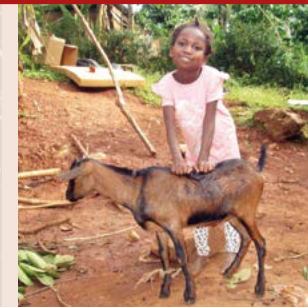
Jelikož svou práci děláme opravdu srdcem, „adoptovali“ jsme i my několik chudých dětí toužících po vzdělání.

Kolegyně Kamila Gelbičová, která pracuje v naší kontaktní kanceláři, má už rok a půl v péči malou Dezirantu z Ugandy. Na tehdy pětileté děvčátko ji upozornila kolegyně Dominika: „*Koukej, ta má stejné šaty jako ty!*“ Deziranta se navíc narodila ve stejný den jako Kamilina maminka a byla do programu registrována na Kamilin svátek. Dost vodítek pro správný výběr.

Roztomilé dopisy a obrázky teď už Kamila nemusí dárcům závidět, sama je dostává a s radostí na ně odpovídá. Kamiliny děti měly z nové sestřičky v Africe velkou radost a hned v prvním dopise jí poslaly obrázek své rodiny. Deziranta má pět sourozenců.

KOZA JAKO DÁREK

Pro rodiče je těžké zajistit prostředky na základní fungování rodiny, natož na školné pro

„*Když jsem procházel nové registrace, zaujal mě životní příběh roztomilého klučíka s brýlemi, jehož tatínek měl jako řidič nehodu a zlomil si obě nohy,*“ vzpomíná David Flak. Anvith i jeho starší sestra Anjali mají špatný zrak a velká část příjmů rodiny tak odchází na jejich léčbu.

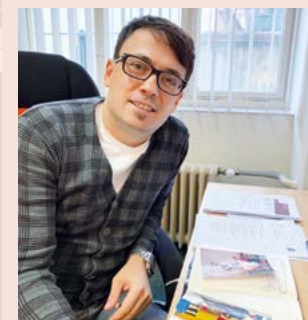
POTRAVINOVÝ BALÍČEK

V důsledku pandemie covid-19 se Anvithovi rodiče dostali do ekonomických potíží spojených s nedostatkem námezdní práce a velice těžko zvládali uživit rodinu. Díky mimořádné platbě, kterou David rodině poslal, mohla Charita rodině zakoupit potravinovou pomoc na překlenutí nejhoršího období, kdy platil zákaz vycházení.

Každý jednotlivý příběh tak dokazuje, jak je štědrost českých dárců v programu Adopce na dálku® pro jejich příjemce důležitá, jak velkou roli hraje tato adresná pomoc v životě lidí tisíce kilometrů daleko od nás. ○

Asi by nebylo v pořádku, kdyby ředitel Centra zahraniční spolupráce neměl sám v podpoře některé z našich dětí. Při pohledu na fotografie není asi třeba dalekosáhle popisovat, proč si David Flak vybral právě tohoto indického chlapce.

Pokud byste chtěli „svým“ dětem poskytnout podobný dar, kontaktujte prosím Centrum zahraniční spolupráce na tel.: 224 246 573 nebo e-mailu: pomocdozahranici@praha.charita.cz.

SVĚDECTVÍ o nemocnici v Ugandě z PRVNÍ RUKY

Cestovatel MIROSLAV ŠIBRAVA navštívil v Ugandě i kraj v okolí České nemocnice sv. Karla Lwagy v Buikwe. S jakými postřehy se vrátil, přibližuje v rozhovoru.

✿ Co vás přivedlo do Ugandy?

Bylo mým snem podívat se do Afriky, na kontinent, kterým prolétla druhá polovina 20. století jako ničivá bouře. Lákalo mě zjistit, jak to tam opravdu vypadá, jací jsou tam lidé. A také poznat nádhernou přírodu. Média nás ve spojitosti s Afrikou zaplavují spíše negativními informacemi. Naproti tomu jsem měl mož-

nost vidět, co skutečně dělají české charitativní organizace v Africe.

✿ A jak na vás charitní projekty zapůsobily?

Nad očekávání! Pro běžného člověka v České republice je Afrika strašně daleko, stejně jako projekty Arcidiecézní charity a dalších organizací, které se opravdu snaží pomáhat tam, kde je potřeba. Není divu, že se lidé ptají: Skutečně to má smysl? Opravdu budou mé peníze použity na dobrou věc a efektivně? Proč raději nepomáhat u nás? I já jsem byl v tomto ohledu nevěřící Tomáš. Oceňuji především udržitelnost projek-

tů v Buikwe. Vybudování, zaběhnutí projektu, jeho předání do místních rukou a následná kontrola je z hlediska budoucnosti místní komunity zásadní. Charita se tu nesoustřeďuje na uspokojení aktuálních potřeb, ale na dlouhodobou pomoc a rozvoj regionu. A hlavně na výchovu nové generace Ugandanů, které dárce z Česka zajistí lepší život pro ni a její potomky.

✿ Který z projektů vás nejvíce zaujal?

To, co je pro místní komunitu nejdůležitější: zdravotnictví, vzdělávání a pomoc znevýhodněným dětem. Nejvíce na mne asi zapůsobila nemocnice sv. Karla Lwagy. Pro místní je to prakticky jediná dostupná možnost lékařské péče. Právě za to jsou místní nejvíce vděční a utváří si pozitivní obraz o Charitě. Vidět pak vděčné rodiče, jejichž dítěti se právě v této nemocnici dostalo pomoci, je dojemné.

✿ Co zajímavého jste se dozvěděl od místních pracovníků charitní mise?

Jejich práce pro Charitu v Africe není dovolená v tropech. I když už jsou projekty zavedené a fungují, není to samo sebou. Musí neustále zápasit s místní byrokracií, vyjednávat, komunikovat a ne vždy je to lehké, i když jsou tu, aby pomáhali místním lidem. Jejich úkolem je i osvěta. Dokola vysvětlují rodičům, jak je pro jejich děti důležitá školní docházka, a nemocným lidem, že je nutné navštívit lékaře a nemístního šamana, který může

stav spíš zhoršit. Problémem odlehlých oblastí nejsou jenom nemoci, ale stále přetrvávající nedůvěra v západní zdravotnictví. Velká část lidí tak stále vyhledává místní léčitele a nemocnice je pro ně až poslední možností. I proto ne vždy končí příběhy pacientů dobře. Dále je důležitým posláním osvěta ohledně problematiky HIV. Překvapilo mne, jak vysoké procento budoucích maminek je HIV pozitivních.

Nejsilnějším zážitkem pro mne osobně byla návštěva dětského oddělení. Vidět nemocné děti s nemocemi, které u nás již ani neznáme, mnou otřásl. Při pomýšlení, jak by na tom byly, kdyby v oblasti nebyla nemocnice sv. Karla Lwagy, jsem se necítil úplně dobře.

✿ Strávil jste nějaký čas i s dětmi v Základní škole sv. Jana Nepomuckého. Jaké jsou ugandské děti?

Děti v Ugandě jsou velmi bezprostřední, zvědavé a vděčné. Nejlepším způsobem, jak jim udělat radost, je zahrát si s nimi hru. Takové ty, co jsme kdysi hráli i my, když nebyly mobilní telefon a tablet. Na-

malovat panáka a skákat, hrát čáru s kamínky, vyrobit letadlo a další. Největší zábavou je fotbal. Pokud se necháte vtáhnout do hry, neuděláte radost pouze dětem, ale i sobě. Je to takové načerpání energie ze šťastných smějících se dětí. Do školy sv. Jana Nepomuckého, kterou Charita podporuje, jsme přivezli ovoce, školní potřeby a fotbalové dresy, které jsou pro místní děti tím největším pokladem. Přivítání bylo bezprostřední a fantastické. A co mne překvapilo, byla ukázněnost a spořádanost dětí během návštěvy. Učitel a ředitel jsou pro děti autorita a i ve velkém počtu jsou děti pozorné a disciplinované.

✿ Setkal jste se s místními lidmi, kterým Charita pomáhá. Utkvěl vám v paměti konkrétní příběh, setkání či rozhovor?

Ugandané nejsou příliš zvyklí si stěžovat, žijí spíše přítomností a berou život takový, jaký je. Více se rozpovídala maminka, jejíž syn je v programu Adopce na dálku. Manžel přišel o práci,

začal pít a zemřel. Matka zůstala sama se čtyřmi dětmi a její jedinou starostí bylo, jak uživit děti a přežít. Něco jako škola pro děti nebyla její prioritou. Děti musely hlavně pracovat. Až díky projektu se jí dostalo pomoci. Děti chodí do školy a ona si uvědomuje, jak je to pro ně do budoucna důležité, a začala takřikajíc znovu. Bohužel ne každý má takové štěstí.

✿ Jak žijí obyčejní lidé? Mohl jste pobýt i v jejich domácnostech.

Velmi prostě, skromně a bez soukromí. Navštívili jsme například rodinu z programu Adopce na dálku. V tomto případě se jednalo o polovičního sirotka Victora a jeho matku s několika sourozenci. Žili na okraji Buikwe v domečku z cihel s plechovou střechou ve dvou místnostech. Něco jako náš obývací pokoj a ložnice. Jako kuchyň sloužila hliněná ohrada s provizorní střechou, kde měli topeňišť a několik nádob na vaření. Všichni tráví volný čas v jedné místnosti a ve druhé místnosti spí. ➤

✱ Proč jste se rozhodli pomáhat chudým lidem v Ugandě? Skeptici říkají, že to nemá moc smysl, protože je to kapka v moři.

V Buikwe jsem strávil dost času, abych poznal skutečný život místních obyvatel a projekty, které pro ně mají smysl. Po ná-

vratu z netradičních destinací se často chodím podělit o zážitky a poznatky při besedách a přednáškách. Přišlo mi tedy jako minimum, co mohu osobně udělat, abych v rámci těchto přednášek jako nestranný informoval o projektech v Buikwe. Dobrovolné příspěvky poslu-

chačů, včetně svého, jsem pak poslal právě Charitě. Jsem přesvědčen, že dlouhodobé projekty, které přispějí ke zlepšení života lidí, jsou důležité. Z kapky je déšť a z deště úroda. ○

Rozhovor vyšel v Katolickém týdeníku č. 50/2020.

Pomáhejte s námi. PODPOŘTE LIDI V NOUZI

Pomoc, o které jste se dočetli v tomto Bulletinu, bylo možné uskutečnit díky dobrovolným příspěvkům dárců. Děkuje! Pomáhejte s námi i nadále. Pokud vás zaujal některý z konkrétních projektů, uvádíme údaje pro zaslání daru:

Rozvojové projekty v zahraničí

č. ú. **749011/0100 VS**

Pomoc do Indie	20 100
Pomoc do Ugandy	20 200
Česká nemocnice v Ugandě	20 804
Pomoc do Běloruska	20 500
Domov v běloruském Kryčevě	20 570
Pomoc do Zambie	20 800

Sociální služby u nás

č. ú. **749986/5500 VS**

Pomoc lidem bez domova	40
Potravinová pomoc	41
Středisko Migrace	43
Poradna Magdala	45
Domov pro seniory kard. Berana	64
Pečovatelská služba	70

Bulletin Arcidiecézní charity Praha. Vydává Arcidiecézní charita Praha, Londýnská 44, 120 00 Praha 2.
Tel. a e-mail: 224 246 519, pomocdozahranici@praha.charita.cz (Centrum zahraniční spolupráce); 222 512 401, poradna@praha.charita.cz (sociální služby v pražské arcidiecézi); www.praha.charita.cz.
Vychází 2x ročně. Evidenční číslo: MK ČR E 20853. Bulletin Arcidiecézní charity Praha vychází 11x ročně také v elektronické podobě. Příhláška k odběru je dostupná na <http://praha.charita.cz/onas/bulletin>.

Z odběru tištěného Bulletinu se mohou dárci Centra zahraniční spolupráce odhlásit na e-mailové adrese: pomocdozahranici@praha.charita.cz.